

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără participarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Efros Vasile și Gorencu Cornelia în numele inculpatului Bondarenco Victor, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui,

Bondarenco Victor XXXX, născut la XXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 22.10.2020 – 30.12.2020;

Instanța de apel: 25.01.2021 – 13.04.2022;

Instanța de recurs: 04.07.2022 – 26.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 decembrie 2020, Bondarenco Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5(cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Bondarenco Victor s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, cu calcularea termenului de probă din momentul intrării în vigoare prezentei sentințe, precum și dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 90 alin.(6) lit. a) Cod penal aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată l-a obligat pe

Bondarencu Victor să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Măsura preventivă în formă de arestare preventivă aplicată în privința lui Bondarencu Victor, în conformitate cu prevederile art.195 Cod de procedură penală, s-a înlocuit cu obligarea de a nu părăsi țara până la intrarea sentinței în vigoare, cu eliberarea acestuia de sub arest din sala de judecată.

S-a inclus în termenul ispășirii pedepsei a perioadei aflării inculpatului Bondarencu Victor în arest preventiv de la 02.09.2020 ora 16.55 min până la 30 decembrie 2020 inclusiv.

S-a admis cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Bondarencu Victor în contul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4294 din 08.11.2019, nr. 34/12/1-R-3392 din 22.09.2020, nr. 34/12/1-R-3393 din 22.09.2020 în sumă totală de 5040 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Bondarencu Victor în contul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4294 din 08.11.2019, nr. 34/12/1-R-3392 din 22.09.2020, nr. 34/12/1-R-3393 din 22.09.2020 în sumă totală de 5040(cinci mii patruzeci) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Bondarencu Victor la data de XXXXX aproximativ la ora 18:00 min, aflându-se la intersecția bd. XX cu str. XX din mun. XX, acționând cu scopul realizării intențiilor criminale, a înstrăinat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Tofic Denis, masă vegetală care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4294 din 08.11.2019, reprezintă substanță stupefiantă marijuana, în cantitate de 4,839 grame, ce constituie cantități mari. La data de XXX, în rezultatul percheziției efectuate în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, cu care se deplasa Bondarencu Victor, a fost depistată și ridicată o masa vegetală uscată de culoare verde-cafenie, cu aspect de inflorescențe, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3392 din 18.09.2020, reprezintă substanța stupefiantă marijuana, în cantitate de 9,13 grame, pe care Bondarencu Victor o păstra și transporta în scop de înstrăinare către terți. Tot, la data de XXX, în rezultatul percheziției corporale a lui Bondarencu Victor, au fost depistate și ridicate paisprezece semințe, de culoare cafenie, cu masa de 0,236 grame, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3393 din 22.09.2020, reprezintă semințe de cannabis, care nu se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea totală de marijuana, înstrăinată și păstrată în scop de înstrăinare de către Bondarencu Victor, constituie 13,969 grame.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bondarencu Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, adică „circulația ilegală a drogurilor în

scop de înstrăinare, prin păstrarea, transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții mari”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- *procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Novac Cristina*, prin care a solicitat casarea sentinței, în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatului Bondarencu Victor, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care: Bondarencu Victor recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, să-i fie stabilită acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani, în baza art. 90¹ Cod penal, suspendarea parțială a executării pedepsei principale aplicate, eliberându-l pe Bondarencu Victor pe un termen de 2 ani, urmând să execute sancțiunea cu închisoare în penitenciar pe un termen de 2 ani. În rest sentința de menținut fără modificări;

- *avocatul Efros Vasile în numele inculpatului Bondarencu Oleg*, prin care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-i stabili lui Bondarencu Victor o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, sentința primei instanțe este neântemeiată pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului Bondarencu Victor este prea blândă, or, analizând sentința în coraport cu împrejurările cazului și sancțiunea prevăzută de legiuitor la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, care stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, cu aplicarea limitelor de pedeapsă noi stabilite în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Codul de procedură penală, consideră că instanța de judecată a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani și prin aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, în raport cu art. 90 Cod penal, ignorând astfel criteriile generale de individualizare a pedepsei penale.

A opinat că, instanța de judecată la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în principal de gravitatea infracțiunii, de persoana celui vinovat și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Indică că, infracțiunea prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, în coroborare cu art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

La fel, a remarcat că inculpatul Bondarencu Victor a încălcat niște relații sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor, aparate împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării,

transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții mari și în scop de înstrăinare, iar în acest sens remarcăm că, criminalitatea creată de droguri, prin consecințele sale de ordin social, economic, medical, cultural și politic, cauzează prejudicii considerabile nu numai intereselor de stat, dar și celor ale societății, ale multor persoane particulare, atentează la viața și sănătatea cetățenilor, influențează în mod demoralizator asupra conștiinței și comportamentului oamenilor. Narcomania este un fenomen social periculos, care apare în rezultatul consumului intenționat, ilegal și sistematic a stupefiantelor, asupra cărora se răspândesc măsurile de control juridic național și internațional, determinând infectarea periodică sau cronică, dăunătoare persoanei, și care este un clar pericol social. Combaterea traficului și consumului de droguri a reprezentat și reprezintă la nivel național o problemă socială complexă. În prezent, evoluția traficului și consumului ilicit de droguri din Republica Moldova, reflectă o tendință ascendentă, evidențiată de numeroasele rețele de traficanți descoperite și destrămate, cât și de nivelul crescut al confiscărilor de droguri.

Prin urmare, a relevat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii - condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei. Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, că o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

A susținut că, pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 din Codul penal, care este cea mai blândă pedeapsă prevăzută la art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Trebuie de menționat, că aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în speță, nu creează inculpatului careva incomodități și doar îl instigă pe aceștia de a mai comite infracțiuni, doar pe viitor să fie mai prudenți și să nu comită „greșelile” care le-au comis și datorită cărora acțiunile acestora au fost deconspirate. Subsecvent, se constată că nu se poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată

inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364/1 alin. (8) din Codul de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalente juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Prin urmare, acuzarea a insistat că, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina inculpatului Bondarencu Victor, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestora este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, iar aplicarea doar a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rîndul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

Astfel, în vederea restabilirii echității sociale, a considerat că inculpatului Bondarencu Victor urmează să îi fie aplicată o sancțiune penală în conformitate cu limitele prevăzute de norma penală stipulată la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală și art. 90¹ Cod penal și anume: să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani. În baza art. 90¹ Cod penal, suspendarea parțială a executării pedepsei principale aplicate, eliberându-1 pe Bondarencu Victor pe un termen de 2 ani, urmând să execute sancțiunea cu închisoare în penitenciar pe un termen de 2 ani.

În această ordine de idei acuzarea a considerat că, aplicarea unei asemenea pedepse ar contribui la maximum la corectarea și reeducarea inculpatului, îl va reține de la comiterea unor infracțiuni similare, îl va determina ca pe viitor să adopte un mod corect de viață în societate și va conștientiza gravitatea și consecințele faptei incriminate or, în cazul aplicării altei pedepse decât cele solicitate, va condiționa pe viitor încurajarea de comitere a unor infracțiuni similare.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Efros Vasile a invocat că, prima instanță incorect a aplicat prevederile art. 364¹ alin. (8), cât și prevederile art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, respectiv incorect a aplicat reducerea limitelor pedepselor prevăzute de lege la articolele incriminate prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

A menționat că Bondarencu Victor s-a aflat în detenție preventivă în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, de la 02.09.2020 până la 30.12.2020, în aceste circumstanțe reieșind din prevederile legale ale art. 385 Cod de procedură penală urmează a se reține că, instanța de judecată examinând cauza penală în fond și constatând în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei încălcarea unor drepturi ale inculpatului examinează posibilitatea reducerii pedepsei drept compensare pentru aceste încălcări.

A susținut că, inculpatul Bondarencu Victor a fost deținut în arest preventiv din 02.09.2020 până la 30.12.2020, iar constatarea condițiilor de detenție în Penitenciarul nr. 13- Chișinău, constatate și de CEDO, fapte unanim recunoscute și anume problemele de suprapopulare, condiții anti-sanitare, igienă anti-sanitară, catalogat ca penitenciarul problemă cu cele mai multe condamnări la CEDO, făcând obiectul unor condamnări la CEDO pentru condițiile de detenție prin prisma tratamentului inuman și degradant cu severitate care depășește nivelul inerent de suferință în detenție contrar și cu violarea articolului 3 din Convenție.

În acest sens, a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatului Bondarencu Victor este una greșită și nu corespunde Codului penal și Codului de procedură penală, iar prin calcularea incorectă a pedepsei condamnatul nu a beneficiat de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, s-a respins apelul avocatului în numele inculpatului.

S-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința parțial, în partea individualizării executării pedepsei penale stabilite, pronunțând o nouă hotărâre, în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care în temeiul prevederilor art.90¹ Cod penal, pedeapsa stabilită s-a suspendat parțial după cum urmează: 2 (doi) ani va fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar cealaltă perioadă de 2 (doi) ani, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea urmînd a fi calculat din data reținerii, cu includerea perioadei de la 02 septembrie 2020 până la 30 decembrie 2020.

S-au menținut celelalte prevederi ale sentinței.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Bondarencu Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – „circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin păstrarea, transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvîrșită în proporții mari”.

Instanța de apel a reținut că, sentința se contestă în partea individualizării pedepsei penale, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Codul de procedură penală, lipsește.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61 și 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronată soluția primei instanțe privind individualizarea pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, iar discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei coroborată cu procedura în care a fost examinată cauza penală și anume stabilirea pedepsei conform limitelor art. 364¹ Cod de procedură penală, în concluzie fiind ignorate unele aspecte evidente, ce au relevat drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, urmează să se țină cont că, Bondarencu Victor a comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, inclusiv de faptul că, anterior nu a fost judecat (f.d. 12), la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 9, vol II). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, a fost reținută în calitate de circumstanță atenuantă căința sinceră, inclusiv în conformitate cu prevederile art.77 Cod penal, careva circumstanțe agravante nu au fost elucidate.

În speță, instanța de apel a reamintit că, examinarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza urmărire penală, în ordinea prevăzută de art. 364¹ Codul de procedură penală, care la alin. (8) stabilește că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal este prevăzută pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Sub acest aspect, instanța de apel a respins solicitarea în apel formulată de partea apărării privind incorectitudinea aplicării prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală de către prima instanță, și anume că instanța incorect a aplicat reducerea a limitelor pedepselor prevăzute de lege la articolul incriminat, adică art. 217¹ alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece argumentele în apel invocate în acest sens nu susțin temeinicia soluției propuse. Corespunzător, prima instanță corect a constatat reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite minime și maxime de pedeapsă stabilită la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ce constituie 4 ani 8 luni și respectiv 2 ani.

Subsecvent celor menționate, ținând cont de principiile generale de stabilire a pedepsei, de caracterul infracțiunii, care este una gravă, având în vedere noile limite ale pedepsei determinate potrivit art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, luând în considerație prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, instanța de apel a considerat că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, în privința inculpatului Bondarenco Victor este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani, această pedeapsă fiind echitabilă și rezonabilă în raport cu fapta comisă.

Instanța de apel ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă nu consideră rațional faptul că, prima instanță a dispus suspendarea în întregime a executării pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apel.

În aceeași ordine de idei, raționând prin prisma textelor de lege menționate, instanța de apel a relevat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite în privința inculpatului Bondarenco Victor fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art.61 și art.75 Cod penal.

În contextul dat, instanța de apel a statuat că, pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea întregii pedepse, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, instanța de apel a remarcat că, aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, suspendarea parțială condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acesteia.

Având în vedere cele menționate și ținând cont de prevederile art. 364¹ Codul de procedură penală, de art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a considerat necesar ca pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, stabilită inculpatului Bondarencu Victor să fie executată parțial cu suspendarea executării pedepsei, prin aplicarea art.90¹ Cod penal, și anume pedeapsa de 4 (patru) închisoare, urmează a fi executată prin stabilirea unui termen real de executare a pedepsei închisorii de 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis iar cealaltă parte a pedepsei de 2 (doi) ani a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani. Astfel, stabilirea perioadei de probațiune în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că corectarea și reeducarea lui Bondarencu Victor este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de apel, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar pedeapsa non-privativă de libertate, în privința inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin. 34.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, infracțiunile privind circulația ilegală a substanțelor narcotice prezintă un interes public major pentru întreaga societate și punerea inculpatului Bondarencu Victor în libertate, influențează negativ perceperea de către cetățeni a luptei cu drogurile, considerând plauzibile și alegațiile părții acuzării, invocate în cererea de apel, or, datorită semnificației deosebite a impactului social pe care îl are săvârșirea în societate a unor astfel de infracțiuni, se are în vedere cele din domeniul circulației ilegale a substanțelor narcotice, nu pot fi valorificate în favoarea inculpaților ca și circumstanțe atenuante, circumstanțele personale ale acestora, întrucât au lezat profund niște valori sociale concrete ocrotite de lege prin comiterea lor.

Instanța de apel nu a reținut solicitarea părții apărării privind constatarea faptului detenției inculpatului Bondarencu Victor în condiții contrare cerințelor art. 3 al CEDO în perioada de la 02.09.2020 până la 30.12.2020, ultimul aflându-se în detenție preventivă în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, în modul prevăzut de art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, reducându-i termenul pedepsei, prin calcularea unei zile de detenție ca două zile de închisoare, or, în cererea de apel partea apărării nu a invocat anume la care proceduri specifice s-a referit care au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției inculpatului Bondarencu Victor și a atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție.

Cu toate că la soluționarea unei astfel de plângeri, sarcina probațiunii îi revine instituției penitenciare, instanța de apel a menționat în partea apărării în cererea sa privind reducerea pedepsei aplicate față de inculpatul Bondarencu Victor în baza art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, prin calcularea unei zile de detenție ca două zile de închisoare, face trimitere doar la normele legale, fără a anexa careva probe care ar atesta

că inculpatul Bondarencu Victor s-a aflat în condiții de detenție care nu corespund minimului necesar pentru deținerea sa în custodia statului, or art. 473² alin. (2) Cod de procedură penală prevede că plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin.(1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plângerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

Corespunzător, în contextul celor enunțate, inculpatul Bondarencu Victor este în drept de a înainta o astfel de plângere în conformitate cu art. 469 alin. (1) pct. 171 Cod de procedură penală, care prevede că la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume: constatarea condițiilor de detenție a condamnaților, coroborat cu prevederile art. 470 alin. (1) chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct.1)-4), 6)– 13 16), 171) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

- *avocatul Efros Vasile în numele inculpatului*, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței;

- *avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului*, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1 În susținerea recursului avocatul Efros Vasile în numele inculpatului invocă că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, nu s-a ținut cont de faptul că Bondarencu Victor este la prima abatere, i se încredințează pentru prima dată o infracțiune, în societate caracterizându-se în exclusivitate pozitiv, este angajat în câmpul muncii, are copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, pe parcursul efectuării urmăririi penale s-a prezentat de fiecare dată când era citat, la fel și în instanța de judecată a dat dovadă de comportament exemplar, deoarece a fost educat și face parte dintr-o familie de oameni onești iar careva circumstanțe agravante nu au fost elucidate. Mai mult ca atât la dosar se atestă situația de fapt când făptuitorul a comis (impus să comită) infracțiunea sub influența unui instigator care este colaborator sub acoperire a organului de poliție ca urmare insistenței ultimului în repetate ori i-a livrat substanțele interzise prevăzute la art. 217¹ alin.(3), lit. d) Cod penal lui Bondarencu Victor.

Instanța de judecată nu a ținut cont și nu a dat o apreciere termenului de după eliberarea condamnatului de către prima instanță datat cu 30.12.2020 pînă la decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.05.2022, unde Bondarenco Victor s-a aflat la libertate și a avut un comportament pozitiv în societate prin comportament adecvat al condamnatului cu îndreptățirea încrederii ce i s-a acordat de către prima instanță. Or termenul aflării lui Bondarenco Victor de circa 2 (doi) ani la libertate fără careva încălcări sau abateri impun a concluziona precum că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate, scopul pedepsei a fost atins iar instanța de apel a apreciat eronat individualizarea pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept.

Menționează că condamnatul Bondarenco Victor s-a aflat în detenție preventivă în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, de la 02.09.2020 pînă la 30.12.2020 , în aceste circumstanțe reieșind din prevederile legale ale art. 385 Cod de procedură penală, urmează a se reține că, instanța de judecată examinînd cauza penală în fond și constatînd în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei încălcarea unor drepturi ale inculpatului examinează posibilitatea reducerii pedepsei drept compensare pentru aceste încălcări. Or, conform art.385 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile indicate în alin.(5), art. 385, Cod de procedură penală, ceea ce nu s-a întîplat.

Astfel, consideră că perioada în detenție preventivă a condamnatului în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, de la 02.09.2020 pînă la 30.12.2020, cît și perioada de după eliberarea condamnatului de către prima instanță, datată cu 30.12.2020, pînă la decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.05.2022, unde Bondarenco Victor s-a aflat la libertate cu ulterioara aplicare art. 90¹, Cod penal, așa cum este stabilită în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.05.2022, constituie o pedeapsă inechitabilă, asistăm la dubla incriminare a perioadei aflării la libertate după sentința primei instanțe din 30.12.2020 și perioada de 2, (doi) ani se suspendă condiționată pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.05.2022.

Mai mult ca atît, instanța de apel a respins apelul avocatului fără a oferi o explicație și motivare de drept asupra faptelor și motivelor invocate în cererea de apel ceea ce duce ca consecință juridică că decizia instanței de apel nu este legală, întemeiată și motivată.

Opinează că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, expusă în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) S 37, Kumețov și alții c. Rusiei (2007) 85).

5.2 În motivarea recursului ordinar, avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului invocă că, instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Consideră că instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă și sub acest aspect, nu a oferit o argumentare motivată suficientă decizia pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 alin.(1) și (3) CtEDO.

Instanța de apel nu a oferit o argumentare motivată suficient privind argumentul apărării asupra corectitudinii aplicării de către prima instanță a prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, care incorect a aplicat reducerea limitelor pedepselor prevăzute de lege a articolele incriminate prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal.

Susține că, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în calcul perioada aflării în detenție preventivă a inculpatului în P-13, iar dacă se lua în calcul această perioadă, cu aplicarea art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, pedeapsa maximă sub formă de închisoare în cazul dat, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin.(3) Cod penal, v-a constitui 4 ani 2 luni și pedeapsa minimă 2 ani, iar reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă conform art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, constituie 3 ani 15 zile și pedeapsa minimă 2 ani.

Relevă că, instanța de apel nu a invocat anume la care proceduri specifice s-a referit care au depășit nivelul inevitabil de suferință inert detenției inculpatului și a atins pragul de severitate contrar art. 3 din Convenție, or, apărarea a invocat suprapopularea, condițiile anti-sanitare, igiena anti-sanitară în P-13 Chișinău, fapt unanim recunoscute și constatate atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

Menționează că, la aplicarea pedepsei condamnatului nu a fost dată o deplină eficiență prevederilor prevăzute de art. 61, 75, 90 Cod penal. Astfel, a stabilirea categoriei și mărimii pedepsei nu s-a dat o deplină eficiență circumstanțelor precum că condamnatul: a recunoscut vina în cele comise; se căiește sincer de cele săvârșite; a conlucrat cu organul de urmărire penală, a semnat și depus cerere privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală; urmări grave pe cauză nu au survenit, circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului nu sunt; se caracterizează pozitiv; un copil minor la întreținere, fără antecedente penale; are domiciliu permanent.

Opinează că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră și nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fi în regim real, or, acesta nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă.

6. Asupra recursurilor declarate, procurorul a depus referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul constată că, avocații Efros Vasile și Gorencu Cornelia invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la temeiul indicat de către recurenți, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Deși, în prezenta speță recurenții invocă ca temei de casare faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursurilor, nu au indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat, ci doar fac o proprie apreciere a argumentelor invocate în cererea de apel asupra cărora instanța de apel s-a expus, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatările instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat în decizia sa.

Opozant celor invocate de recurenți instanța de recurs ordinar atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Bondarencu Victor.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului apărării și admiterea apelului procurorului, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Totodată, Colegiul penal conchide că deși recurenții solicită anularea pedepsei cu închisoarea, și reducerea pedepsei drept compensare pentru încălcarea drepturilor inculpatului pe perioada cât acesta s-a aflat în detenție preventivă în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, aceștia nu au adus nici un argument relevant în susținerea acestor solicitări, iar analizând partea descriptivă a deciziei instanței apel (reflectată la pct. 4.1 a prezentei decizii) se atestă că instanța de apel s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, just a analizat probele și le-a dat apreciere cuvenită, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani stabilită inculpatului Bondarencu Victor să fie executată parțial, prin suspendarea executării pedepsei, prin aplicarea art. 90¹ Cod penal și anume pedeapsa de 4 ani închisoare, urmează a fi executată prin stabilirea unui termen real de executare a pedepsei închisorii de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis iar cealaltă parte a pedepsei de 2 ani a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. Astfel, instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Colegiul penal respinge alegațiile recurenților precum că instanța de apel a încălcat drepturile garantate de art. 6 CEDO, prin faptul că nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil și nu a oferit o argumentare motivată suficient deciziei pe care se întemeiază soluția, or, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori,

stabilind justificat că inculpatului Bondarencu Victor i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

Cu referire la criticele invocate de apărare, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate sub formă de 4 ani închisoare, care prin aplicarea art. 90¹ Cod penal urmează să fie executată parțial, prin suspendarea executării pedepsei, și anume prin stabilirea unui termen real de executare a pedepsei închisorii de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar cealaltă parte a pedepsei de 2 ani, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurenților precum că, pedeapsa este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave.

Colegiul penal respinge și argumentele recurenților precum că instanța de apel nu a oferit o argumentare motivată suficientă asupra corectitudinii aplicării de către prima instanță a prevederilor art. 364¹ alin.(8), art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, și atestă că instanța de apel în decizia adoptată a specificat că prima instanță corect a constatat noile limite minime și maxime de pedeapsă stabilită la art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, ce constituie 4 ani 8 luni și respectiv 2 ani.

De asemenea, Colegiul atestă că instanța de apel corect a ajuns la concluzia netemeinicii solicitării părții apărării privind constatarea faptului detenției inculpatului Bondarencu Victor în condiții contrare cerințelor art. 3 al CEDO în perioada de la 02.09.2020 până la 30.12.2020, ultimul aflându-se în detenție preventivă în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, în modul prevăzut de art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, reducându-i termenul pedepsei, prin calcularea unei zile de detenție ca două zile de închisoare, or, în cererea de apel partea apărării nu a invocat anume la care proceduri specifice s-a referit care au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției inculpatului Bondarencu Victor și a atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție și nu a anexat careva probe care ar atesta că inculpatul Bondarencu Victor s-a aflat în condiții de detenție care nu corespund minimului necesar pentru deținerea sa în custodia statului.

Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocații Efras Vasile și Gorencu Cornelia în numele inculpatului Bondarenco Victor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Efras Vasile și Gorencu Cornelia în numele inculpatului Bondarenco Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Bondarenco Victor XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *25 noiembrie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie